

УДК 378.147

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2022.87.13>

Мешко А. М., Васкевич О. Є.

ВИКОРИСТАННЯ ПРОЄКТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ДИЗАЙНУ

В статті теоретично обґрунтовано доцільність використання нестандартних підходів та нових педагогічних технологій, зокрема, проєктних при підготовці майбутніх викладачів дизайну в закладах вищої освіти, що зумовлене підвищенням вимог до фахівців на ринку праці, модернізацією вітчизняної освіти та розвитком суспільства. Зазначено, що проєктні технології дозволяють подолати такі перешкоди, як: вузькоспеціалізована освіта, фрагментарність світосприйняття, незадовільний стан міжпрофесійних комунікацій тощо. На основі монографічного аналізу розглянуто теоретичні основи методу проєктів та основні аспекти його розвитку. Відзначено, що він є сучасною технологією навчання. Акцентовано увагу на тому, що впровадження проєктних технологій у педагогічну практику дозволить підвищити зацікавленість здобувачів вищої освіти майбутньою професією; розвинути у них навички індивідуальної та групової роботи, креативне мислення; надасть можливість отримати досвід дослідницької і продуктивної діяльності тощо. За результатами дослідження визначено, що, незважаючи на загальні підходи використання методу проєктів в освітньому процесі, його запровадження має певну специфіку, яка обумовлена особливостями навчальних компонент та освітньо-професійної програми в цілому. Розглянуто основні види проєктів, сформульовано принципи використання проєктних технологій та представлено структуру практичної реалізації цього методу з врахуванням специфіки підготовки майбутніх викладачів дизайну. Особливий акцент зроблено на доцільності використання інформаційно-комунікаційних технологій та сучасного програмного забезпечення. Відзначено, що запровадження такого підходу в освітній процес дозволить майбутнім викладачам дизайну на належному рівні підготуватися до професійної діяльності, підвищити рівень своїх знань, навичок та компетентностей.

Ключові слова: метод проєктів, проєктні технології, проєкт, викладачі дизайну, заклад вищої освіти, педагогічні технології, професійна діяльність, освітній процес.

Стрімкий розвиток сучасних технологій та їх запровадження в різних сферах сучасного життя призвели до зростання вимог роботодавців стосовно базових професійних навичок випускників закладів вищої освіти. Це, в свою чергу, сприяло підвищенню вимог до підготовки фахівців, акцентуючи увагу на вміннях і навичках працювати в команді, взаємодіяти зі спеціалістами інших профілів, спроможності використовувати сучасні технології та знаходити нестандартні ефективні рішення, аналізувати отримані результати та адаптувати їх до змін зовнішнього середовища.

Враховуючи, що основним завданням закладів вищої освіти є підготовка конкурентоспроможного, адаптованого до змін фахівця, здатного успішно конкурувати за кращі робочі місця, потребували змін методи і форми організації освітнього процесу.

До пошуку новітніх методів викладання мотивувало і застосування в роботі закладів вищої освіти студентоцентрованого підходу, відповідно до якого здобувачі є «автономними і відповідальними суб'єктами освітнього процесу» [1], рівноправними партнерами, самостійною та мотивованою особистістю, а також необхідність подолання таких проблем, як вузькоспеціалізована освіта, фрагментарність світосприйняття, незадовільний стан міжпрофесійних комунікацій тощо [2].

Констатуємо, що майбутні викладачі дизайну повинні реально відчувати власний педагогічний потенціал, відпрацьовуючи отримані теоретичні знання на практиці. Одночасно підвищується значущість вмінь, навичок та компетенцій, які дозволяють відчувати простір (розміщення предметів, відчуття кольору, освітлення тощо), а також створювати його якомога комфортнішим, що у комплексі сформує необхідний рівень підготовки до самостійної професійної діяльності відповідно до сучасних вимог.

Тому, підкреслюючи необхідність забезпечення якісної професійної підготовки майбутніх викладачів дизайну, слід звернути увагу на доцільність використання нестандартних підходів та нових педагогічних технологій, зокрема проєктно-орієнтованої методики, яка базується на ідеї продуктивного навчання, передбачає інтеграцію процесу отримання знань з підготовкою та реалізацією різнопланових сучасних проєктів (навчальних, творчих та інших), впровадження яких у педагогічну практику дозволить системі освіти набути гнучкості, спрямованості на підвищення зацікавленості здобувачів вищої освіти майбутньою професією, розвиток у них навичок індивідуальної та групової роботи, креативного мислення, отримання досвіду дослідницької і продуктивної діяльності, здатності до самовдосконалення та спроможності приймати відповідальні рішення у нестандартних ситуаціях задля вирішення проблем. Це обумовлює актуальність даного дослідження.

Основні ідеї та теоретичний базис для використання методу проєктів у педагогічній науці було закладено Дж. Дьюї [3] наприкінці XIX століття на основі концепції прагматизму та розвинуто його послідовниками, зокрема, В. Кілпатріком, який розглядав таку технологію ґрунтуючись на тому, що «виховання є життя, а не підготовка до життя» [4], намагаючись стимулювати активну пізнавальну діяльність учнів, базуючись на спільному пошуку в процесі виконання проєкту; запропонував першу класифікацію проєктів. Питання розробки власної класифікації, теоретичні та практичні аспекти розвитку даного методу в педагогіці знайшли

продовження в роботах Е. Коллінгса [5], який експериментальним шляхом доводив його переваги перед традиційною системою навчання та інших дослідників.

Слід зазначити, що враховуючи особливості цієї технології та виходячи з переваг проєктного підходу, такі ідеї знайшли продовження та реалізовані в освітньому процесі закладів вищої освіти в різних країнах світу, в тому числі і вітчизняних.

На доцільності використання проєктних технологій як інноваційної форми організації освітнього середовища, розвитку творчих рис особистості та дослідницької діяльності здобувачів акцентували увагу В. Дем'яненко [6]; І Шевченко [7]. Питанням запровадження методу проєктів та розв'язанню проблем, пов'язаних з його застосуванням, присвячено роботи Ц. Моравски [8]; О Панової [9]; Дж. Пекоре [10]; Л. Романова [11]; Дж. Хелм [12].

На методі проєктів як одній з педагогічних технологій, яка реалізується на основі «особистісно орієнтованого підходу в освіті» і сприяє «формуванню уміння адаптуватися до швидкозмінних умов життя» справедливо робить наголос С. Сисоєва [13], позиція якої підтримується в ряді досліджень [14].

На здобутті знань «у тісному зв'язку з реальною життєвою практикою, формуванні специфічних умінь та навичок завдяки системній організації проблемно-орієнтованого навчального пошуку» акцентується Л. Бодько [15, с.2] на «можливості засвоювати нові способи людської діяльності в соціокультурному середовищі» звертає увагу Т. Кутурженко [16, с.10].

Однак, слід констатувати, що незважаючи на загальні підходи використання такого методу в освітньому процесі, його запровадження має певну специфіку, яка обумовлена особливостями навчальних компонент та освітньо-професійної програми в цілому. Тому, не зважаючи на опрацювання в науково-педагогічних дослідженнях даного питання, проблема використання проєктних технологій при підготовці майбутніх викладачів дизайну потребує подальших розвідок та розгляду під різними кутами, що відрізняє дане дослідження від вже існуючих та обумовлює його мету.

Метою статті є дослідження особливостей використання проєктних технологій при підготовці майбутніх викладачів дизайну у закладах вищої освіти, що дозволить оптимізувати навчальний процес, підвищити його якість.

Дослідження теоретичного базису з окресленого питання дозволило констатувати, що в основі проєкування знаходиться професійно-практичний компонент навчання майбутніх викладачів дизайну, що завдяки спеціально організованого педагогом комплексу дій, стимулює їх інтерес до теорії та методики, формуючи у здобувачів здатність використання сучасного підходу до самостійного здійснення реальних творчих продуктів – дизайнерських проєктів (відчуття простору, створення його якомога комфортнішим, що можливо на основі інтеграції отриманих знань з інших науково-технічних і творчих галузей), їх ресурсного обґрунтування, орієнтації на досягнення кінцевих реальних практичних результатів з оптимальними матеріальними, фінансовими та часовими витратами, оформлених тим чи тим способом.

Робота над проєктом для майбутніх викладачів дизайну здійснюється на основі особистісно орієнтованого навчання, яке реалізується в процесі виконання здобувачами певної діяльності на основі принципів вільного вибору, з урахуванням їх науково-практичних інтересів.

В цьому контексті цілком слушним представляється висновок щодо усвідомлення цього процесу здобувачем. А саме «...усе, що я пізнаю, я знаю, для чого це мені треба і де я можу ці знання застосувати» [17, с. 26].

Слід зазначити, що використання проєктних технологій при підготовці майбутніх викладачів дизайну має здійснюватися на основі ряду принципів, серед основних з яких доцільно виокремити такі: окреслення певної проблеми дослідження, вирішення якої потребує комплексного підходу; теоретична або практична значущість отриманих результатів; індивідуальне або групове виконання; самоосвіта та самостійність здобувачів при вирішенні окресленої проблеми; інтеграція знань, умінь з різних галузей науки, техніки, творчості; структурованість змісту та поетапність виконання проєкту; використання педагогом дослідницьких інструментів та засобів, сучасних методів дослідження та інформаційно-комп'ютерних технологій; комплексність застосування пошукових, творчих методів і прийомів.

Спираючись на результати досліджень науковців і педагогів-практиків стосовно сутнісних ознак та різноманіття проєктів, враховуючи специфіку підготовки майбутніх викладачів дизайну, слід звернути увагу на можливість диверсифікації їх видів (табл. 1).

Слід зазначити, що для процесу практичної реалізації проєктних технологій при підготовці майбутніх викладачів дизайну має бути характерна структурованість та впорядкованість.

На необхідності «алгоритмізації», «відчутної кульмінації» та наявності «певним чином оформлених результатів» наголошують і автори ряду досліджень [9, с. 31; 13, с. 27; 14, с. 399].

За відсутності єдиного механізму та етапів роботи над проєктами, при використанні даного методу в рамках підготовки майбутніх викладачів дизайну, представляється доцільним такий порядок дій:

– визначення теми, мети та досліджуваних завдань. Зазначимо, що найчастіше тематику проєкту пропонує викладач. Однак, можливо запропонувати зробити це студентам самостійно або в процесі спільного обговорення, визначивши напрям дослідження та акцентуючись на загальних установках. Це дозволить досягти максимального занурення здобувачів у роботу над майбутнім проєктом, обрати найбільш цікаву тематику, яка відповідає їх науковим чи науково-практичним інтересам;

Таблиця 1

Види проєктів, які використовуються при підготовці підготовки майбутніх викладачів дизайну

Класифікаційна ознака	Види проєктів
Діяльність, яка домінує в проєкті	дослідницький, пошуковий, творчий, прикладний, інформаційний, ігровий, практико-орієнтовний
Предметно-змістова галузь знань	монопроєкт, міжпредметний проєкт
Характер координації проєкту	безпосередній (жорсткий, гнучкий), опосередкований (неявний, що імітує учасника проєкту)
Тривалість виконання	короткої дії, середньої тривалості, довготривалий
Кількість учасників	індивідуальний, парний, груповий
Ступень складності	простий (вирішення нескладної задачі), складний чи комплексний (охоплює два й більше субпроєкти або передбачає різні типи й форми творчої діяльності)
Характер цільових установок	втілення ідеї або плану; отримання естетичної насолоди; здобуття нових знань і досвіду
Час виконання	у навчальний час (поточний, підсумковий); у позанавчальний час; частково в навчальний і позанавчальний час
Форма та методи організації	ділова гра, практична робота
Сутнісні характеристики	створюваний (продуктивний), пов'язаний з трудовою діяльністю; споживчий (підготовка екскурсій); розв'язання проблеми (науково-дослідницький); проєкт-вправа (проєкт навчання й тренування для оволодіння певними навичками та компетенціями)

Джерело: складено авторами за даними [6, с. 19; 11, с. 33; 14]

– визначення проблеми та висунення гіпотези її вирішення, що дозволяє здобувачам вчитися аналізувати, порівнювати, узагальнювати, корегувати, планувати свою діяльність, сприяє їх інтелектуальному зростанню. Важливим моментом на даному етапі є роль викладача, який приймає участь в процесі міркувань, дорадуючи ідеї та корегуючи ті, що висунуто здобувачами, підводячи їх до самостійного окреслення проблеми і визначення видів робіт для реалізації пропозицій. Тобто педагог фасилітує усі процеси, виконує роль керівника проєкту та колеги. На цьому етапі розробляється план, який у ході подальшої роботи може доповнюватись чи коригуватись, формуються групи виконавців, здійснюється розподіл поставлених завдань серед здобувачів та визначаються терміни їх виконання;

– обговорення методів дослідження, визначення джерел, методичних засад збору та аналізу інформації, механізму представлення результатів і критеріїв їх оцінки;

– збір інформації та її аналіз, підбиття підсумків та формулювання висновків через колективне обговорення проєкту. При використанні такої технології майбутніми викладачами дизайну підвищується роль інформаційно-комп'ютерних технологій та програмного забезпечення, що дозволяє формувати план, стратегії розв'язання проблеми, моделювати частини проєктної документації дизайнерських продуктів (наприклад, інтер'єру та його елементів, мати уявлення про геометричні властивості об'єктів, які розміщуються). Приклади програмного забезпечення, яке, враховуючи специфіку підготовки майбутніх викладачів дизайну, доцільно використовувати при роботі над проєктами, наведено в табл. 2;

Таблиця 2

Програмне забезпечення для використання в проєктній діяльності при підготовці майбутніх викладачів дизайну

Функціональне призначення	Приклади програмного забезпечення
Програми для графіки та дизайну	Дизайнер Affinity; Adobe Illustrator CC; CorelDraw Graphics Suite; Inkscape; Xara Designer Pro X; Crello
Програми та додатки для ландшафтного дизайну та дизайну середовища	Home Design 3D Outdoor/Garden; PRO Landscape Companion; Autodesk 3DS Max; ArchiCad 17; Complete Landscape Designer 3; FloorPlan 3D 12; Punch Home Design
Програми для промислового дизайну	Creative Cloud (для графічного дизайну); Photoshop; Illustrator; InDesign; Adobe Fresco; Photoshop Express; Dimension; Adobe Fonts; Adobe Stock

Джерело: сформовано авторами

оформлення кінцевих результатів, вибір форми представлення шляхом дискусії; оприлюднення матеріалу у вигляді презентації (в тому числі з застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій) та оцінка. Дуже важливим на даному етапі представляються коментарі педагога для учасників проєктної групи щодо правил дискусії. При необхідності за результатами обговорень здійснюється коригування результатів та аналіз підсумків впровадження.

Підкреслимо, що цілком така структура та етапність проєктування відповідає тій, що у ряді наукових дослідженнях визначається як «5П»: «проблема» – «планування (проєктування)» – «пошук

рішення» – «продукт» – «презентація» [15, с. 401]. У деяких роботах [17, с. 10] шостим «П» вирізняється портфоліо – папка, у якій зібрані всі робочі матеріали проєкту (чернетки, щоденні плани, звіти тощо).

Однак, наряду з вищеозначеними перевагами проєктного навчання слід звернути увагу і на ряд перешкод, які ускладнюють запровадження цієї технології. А саме: тривалість необхідного часу на підготовку і реалізацію проєкту як для здобувача, так і для педагога; складність сприйняття деякими здобувачами методики виконання спільних завдань; труднощі контролю етапу підготовки таких робіт та інші.

Зауважимо, що враховуючи необхідність значної кількості часу та ґрунтовності підготовки до виконання проєктів, представляється доцільним використання такої технології (при засвоєнні дисциплін в рамках підготовки майбутніх викладачів дизайну) планувати в позааудиторний час. При цьому зростатиме значущість контролю, який здійснюється у вигляді як само-, так і взаємоконтролю (через консультації педагога, його рекомендацій в результаті перегляду чернеток тощо).

Висновки. Таким чином, підвищення вимог до фахівців на ринку праці, модернізація вітчизняної освіти та розвиток суспільства сприяли запровадженню в педагогічну практику проєктних технологій, які дозволяють якісно поєднувати теоретичні знання з їх подальшою реалізацією, змушують здобувачів активно залучатись до процесу; долати такі перешкоди, як: вузькоспеціалізована освіта, фрагментарність світосприйняття, незадовільний стан міжпрофесійних комунікацій. Однак, незважаючи на загальні підходи, запровадження методу проєктів в освітньому процесі має певну специфіку, яка обумовлена особливостями навчальних компонент та освітньо-професійної програми та дозволить майбутнім викладачам дизайну на належному рівні підготуватися до професійної діяльності, підвищити рівень своїх знань, навичок та компетентностей, сформувати власний комплекс методів, методик та педагогічних технологій.

Використана література:

1. Про вищу освіту: Закон України від 01.07. 2014 р. № 1556-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
2. Про затвердження Концепції розвитку педагогічної освіти: Наказ Міністерства освіти і науки України від 16.07.2018 р. № 776. URL: <https://mon.gov.ua/ua/npa/pro-zatverdzhennya-koncepciyi-rozvitku-pedagogichnoyi-osviti>.
3. Dewey J. Froebel's Educational Principles. URL: <http://www.brocku.ca/MeadProject/Dewey/Dewey-1907/Dewey-1915b>.
4. Kilpatrick, W. H. *Die projekt-methode*. In P. Petersen (Ed.), *Der Projekt-Plan: Grundlegung und Praxis von John Dewey und William Heard Kilpatrick* (pp. 161-179). Weimar: Böhlau, 1935. 298 p.
5. Collings E. *An experiment with the project curriculum*. New York: Macmillan, 1923. 326 p.
6. Дем'яненко В.І. Проектна діяльність майбутнього вчителя початкової школи в контексті нової освітньої стратегії. *Молодий вчений*. 2017. № 10.2, т. 50.2. С. 18–22.
7. Шевченко І. Педагогічне проектування та його складові. *Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка*. Сер.: Педагогічні науки. 2010. № 91. С. 256–260
8. Morawski C. M. Teaching students in place: the languages of third space learning *Cultural Studies of Science Education*. 2017. Vol. 12. No 3. P. 555–564.
9. Panova E., Filimonova N., Bocharnikova N., Davydova M. Project Activities in the Process of Teaching Foreign Students. *Utopia y Praxis Latinoamericana*. 2020. Vol. 25. No. Esp.10. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.4155342>
10. Pecore J. L. From Kilpatrick's Project Method to Project-Based Learning. *International handbook of progressive education*. 2015. Vol. 155. P.171.
11. Проектні технології навчання учнів професійно-технічних навчальних закладів (для педагогічних працівників професійно-технічних навчальних закладів) : довідник / Романов Л. А. та ін.; за заг. ред. Л. А. Романова. Київ: ІПТО НАПН України, 2018. 92 с.
12. Helm J. H., Katz L. G. *Young Investigators: The Project Approach in the Early Years*. New York: Teachers College Press, 2001. 56 p.
13. Сисоева С. Особистісно зорієнтовані технології : метод проєктів. *Підручник для директора*. 2005. № 9-10. С. 25-31.
14. Рубинштейн М. М. *Метод проєктів : традиції, перспективи, життєві результати : практико-зорієнтований збірник*. Київ: Департамент, 2003. С. 397-411.
15. Бодько Л. Метод проєктів як засіб реалізації особистісно-орієнтованого навчання. *Початкова школа*. 2013. № 10. С. 1-5.
16. Кутурженко Т. Проектне освітнє середовище. *Початкова освіта*. 2017. № 10. С. 9-12.
17. Освітні технології : навч.-метод. посібник / Пехота О. М. та ін. Київ: А.С.К., 2001. 149 с.

References:

1. Pro vyshchu osvitu: Zakon Ukrainy vid 01.07. 2014 r. № 1556-VII [On higher education: Law of Ukraine of 01.07. 2014 № 1556-VII]. [in Ukrainian]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
2. Pro zatverdzhennia Kontseptsii rozvytku pedahohichnoi osvity: Nakaz Ministerstva osvity i nauky Ukrainy vid 16.07.2018 r. № 776. [Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine "On approval of the Concept of development of pedagogical education" from 16.07.2018 № 776]. [in Ukrainian]. Available at: <https://mon.gov.ua/ua/npa/pro-zatverdzhennya-koncepciyi-rozvitku-pedagogichnoyi-osviti>.
3. Dewey, J. Froebel's Educational Principles. Available at: <http://www.brocku.ca/MeadProject/Dewey/Dewey-1907/Dewey-1915b.html>
4. Kilpatrick, W. H. (1935). *Die projekt-methode*. In P. Petersen (Ed.), *Der Projekt-Plan: Grundlegung und Praxis von John Dewey und William Heard Kilpatrick* (pp. 161-179). Weimar: Böhlau, 298 p.
5. Collings, E. (1923). *An experiment with the project curriculum*. New York: Macmillan, 326 p.
6. Demianenko, V.I. (2017). Proektna diialnist maibutnoho vchytelia pochatkovoi shkoly v konteksti novoi osvithoi stratehii [Project activities of the future primary school teacher in the context of a new educational strategy]. *Molodyi vchenyi*, № 10.2, t. 50.2. S. 18–22. [in Ukrainian].

7. Shevchenko, I. (2010). Pedagogichne proektuvannya ta yoho skladovi [Pedagogical design and its components]. *Naukovi zapysky Kirovohrads'koho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Volodymyra Vynnychenka. Ser.: Pedahohichni nauky.* № 91. S. 256–260. [in Ukrainian].
8. Morawski, C. M. (2017). Teaching students in place: the languages of third space learning *Cultural Studies of Science Education.* Vol. 12. No 3. P. 555–564.
9. Panova, E., Filimonova, N., Bocharnikova, N., Davydova, M. (2020). Project Activities in the Process of Teaching Foreign Students. *Utopia y Praxis Latinoamericana.* Vol. 25. No. Esp.10. DOI: [https://doi.org/ 10.5281/zenodo.4155342](https://doi.org/10.5281/zenodo.4155342)
10. Pecore, J. L. (2015). From Kilpatrick's Project Method to Project-Based Learning. *International handbook of progressive education.* Vol. 155. P.171.
11. Romanov L. A. (2018). Proektni tekhnolohii navchannia uchniv profesiino-tekhnichnykh navchalnykh zakladiv (dlia pedahohichnykh pratsivnykiv profesiino-tekhnichnykh navchalnykh zakladiv): dovidnyk [Project technologies of teaching students of vocational and technical educational institutions (for pedagogical workers of vocational and technical educational institutions) : handbook]. Kyiv: IPTO NAPN Ukrainy, 92 s. [in Ukrainian].
12. Helm, J. H., Katz, L. G. (2001). Young Investigators: The Project Approach in the Early Years. New York: Teachers College Press, 56 p.
13. Syssoieva, S. (2005). Osobystisno zoriientovani tekhnolohii : metod proektiv [Personally oriented technologies: the method of projects]. *Pidruchnyk dlia dyrektora.* No 9-10. S. 25-31. [in Ukrainian].
14. Rubynshtein, M. M. (2003). Metod proektiv : tradytsii, perspektivy, zhyttievi rezultaty : praktyko-zoriientovanyi zbirnyk [Project method: traditions, prospects, life results: practice-oriented collection]. Kyiv: Departament, s. 397-411. [in Ukrainian].
15. Bodko, L. (2013). Metod proektiv yak zasib realizatsii osobystisno-orientovanoho navchannia [The method of projects as a means of implementing personality-oriented learning]. *Pochatkova shkola.* No 10. S. 1-5. [in Ukrainian].
16. Kuturzhenko, T. (2017). Proektnie osvritnie seredovyshche [Project educational environment]. *Pochatkova osvita.* No 10. S. 9-12. [in Ukrainian].
17. Piekhot O. M. ta in. (2001). Osvitni tekhnolohii : navch.-metod. Posibnyk [Educational technologies: teaching method. manual]. Kyiv: A.S.K. 149 s. [in Ukrainian].

Meshko A. M., Vaskevych O. Ye. Use of design technologies in the preparation of future teachers of design

The article theoretically substantiates the feasibility of using non-standard approaches and new pedagogical technologies, in particular, design in the training of future teachers of design in higher education, due to increased demands on professionals in the labor market, modernization of national education and society. It is noted that project technologies allow to overcome such obstacles as specialized education, fragmentary worldview, unsatisfactory state of interprofessional communications and so on. Based on the monographic analysis, the theoretical foundations of the project method and the main aspects of its development are considered. It is noted that it is a modern learning technology. Emphasis is placed on the fact that the introduction of project technologies in pedagogical practice will increase the interest of higher education students in the future profession; to develop their skills of individual and group work, creative thinking; will provide an opportunity to gain experience in research and productive activities, etc. According to the results of the research it is determined that, despite the general approaches of using the project method in the educational process, its introduction has a certain specificity, which is due to the peculiarities of the educational components and the educational and professional program as a whole. The main types of projects are considered, the principles of using project technologies are formulated and the structure of practical implementation of this method is presented taking into account the specifics of training future design teachers. Particular emphasis is placed on the feasibility of using information and communication technologies and modern software. It is noted that the introduction of such an approach in the educational process will allow future teachers of design at the appropriate level to prepare for professional activities, increase the level of their knowledge, skills and competencies.

Key words: project method, project technologies, project, design teachers, higher education institution, pedagogical technologies, professional activity, educational process.